

Interrail – Yksinäisyyttä ja lomaromansseja

18.1.2019, 12:44

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura ja tutkija Mikko Manka keräsivät muistoja Interrail-matkoilta.

Lokakuussa 2018 päättynyt [Täältä tullaan Eurooppa!](#) -keruu tuotti hienon aineiston. 32 vastaajaa muisteli menneitä matkoja reilun 170 sivun verran. Kuvia kertyi noin 170, ja mukana oli myös yksi digitoitu kaitafilmi. Vanhimmat muistot ovat Interrailin ensimmäiseltä vuodelta 1972 ja tuorein matka tehtiin vuonna 2015. Vuosikymmenistä 1970-luku on parhaiten edustettuna, mutta kaikkien viiden vuosikymmenen matkoille löytyi muistelijoina. Mahtuipa mukaan myös kaksi muistoa ajalta ennen koko Interrail-järjestelmää: junamatkat Manner-Eurooppaan 1950- ja -60-luvuilla.

Muistelijoiden tarinat ovat rikkaita ja yllättävän yksityiskohtaisia. Reilauskokemuksissa heijastuu koko elämän kirjo: tunnelmat vaihtelevat syvästä yksinäisyydestä riipaisevaan lomaromanssiin, huolestuneesta kotiväestä iloiseen yhdessäoloon matkalla.

Eräälle muistelijalle kohtaaminen irlantilaisen punkkarin kanssa oli matkan merkittävimpiä kokemuksia. Hän kuvaa romanssikokemustaan seuraavasti:

”Pariisissa rakastuin jo ensimmäisenä iltana irlantilaiseen punkkariin, ja viimeiset rippeet keskiluokkaisesta habituksestani ja arvomaailmastani katosivat. Vietimme Ranskan kansallispäivää Bastiljin oopperan portailla, eikä mikään elämässäni tuntunut enää samalta kuin ennen. Kokemuksessa oli jotain henkistä tai uskonnollista, ja kumma kyllä, se lievensi bilettämisintoani loppumatkan ajaksi. [...] Olisin halunnut jatkaa matkaa isommassa lössissä uuden rakkaani kanssa, mutta se ei tuntunut reilulta ystävääni kohtaan. He lähtivät kohti Berliiniä ja Amsterdamia, ja me kohti Etelä-Ranskaa. Etelä-Ranskan pysäkeistä en myöskään muista paljoa, koska olin niin lätkässä. Reissuun liittyi myös surua ja pelkoa siitä, etten tapaisi sydämeni valittua enää koskaan. [...] Pariisiin en ole voinut koskaan palata, koska olen pelännyt kokemuksen olevan täysin lattea muussa seurassa ja uudesta perspektiivistä.”

Myös yksinäisyyden kokemukset kuuluivat matkaan ja ehkä opettivat reilaaajalle jotakin hänestä itsestään:

”Kaikesta huolimatta matka oli minulle tärkeä ja jollain tapaa välttämätön aikustumisriitti. Aikuistumista oli myös sen tunnustaminen, etten ollutkaan niin huolettoman viileä kulkuri kuin olin kuvitellut olevani. Taltion matkapäiväkirjani sivuille aika ajoin sen verran syvää alakuloa ja orpouden tunnetta, että tekstiä on pönnöllistä lukea vielä näin 22 vuotta myöhemmin.”

SKS järjesti [Täältä tullaan Eurooppa!](#) -muistitietokeruun Interrail-matkoista 1.4.–15.10.2018. Vastaukset on arkistoitu SKS:n arkistoon.

Kiitämme kaikkia keruuseen osallistuneita! Vastaajien kesken arvotut kirjapalkinnot on postitettu voittajille.

Lisätietoja: SKS:n arkisto, 0201 131 240, arkisto@finlit.fi